

“Lumina credinței”

Dumunica a 34-a după Rusalii (a Întoarcerii Fiului risipitor) †Evanghelia Duminicii†

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pânțele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; apoi, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat pierdut era și s-a aflat”.

(Luca 15, 11-32)

† Apostol †

„Fraților, toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva. Bucatele sunt pentru pântece și pântecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup. Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi, prin puterea Sa. Oare nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos, le voi face mădularele unei desfrânate? Nicidecum! Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânată este un singur trup cu ea? «Că vor fi – zice Scriptura – cei doi un singur trup». Iar cel ce se alipește de Domnul este un duh cu El. Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt, Care este în voi, pe Care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Pentru că ați fost răscumpărați cu preț! Slăviți, deci, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”.

(I Corinteni 6, 12-20)

† Învățătură †

Care este scopul pildei? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să vedem de ce a fost Hristos nevoit să spună această pildă. Evanghelistul Luca vorbise cu puțin timp înainte despre Hristos, ca Mântuitor al tuturor.

Fariseii și cărturarii se scandalizaseră de bunătatea și dragostea Sa pentru oameni. Din răutate și fărădelege, Îl învinovăteau pentru că învăța și primea pe lângă El oameni a căror viață era păcătoasă. De aceea, a fost nevoie ca Hristos să le spună această pildă, arătându-le că Dumnezeul tuturor cere chiar și celui sfânt, ce stă tare și neclintit în credință și care a atins cea mai înaltă treaptă a trăirii după poruncile Domnului, să fie zelos în urmarea lor. Când cineva este chemat să se pocăiască, cel virtuos trebuie să se bucure pentru el, chiar dacă a avut un nume rău, și nu trebuie să se lase pradă întristării datorită pocăinței acestuia. „*Tată am greșit la cer și înaintea ta*”. Aceasta este mărturisirea făcută înaintea Creatorului a toată natura, Dătătorul milei și Judecătorul a tot păcatul. Deși Dumnezeu cunoaște toate, așteaptă cuvintele mărturisirii tale.

Mărturisește, ca Hristos să mijlocească pentru tine, El, Cel pe care îl avem ca mijlocitor la Tatăl (1 In. 2, 1). Mărturisește, pentru ca Biserica să se roage pentru tine și ca oamenii să se înguiască pentru tine. Nu-ți fie teamă, gândind că nu ai să primești iertare. Mijlocitorul făgăduiește iertarea. Tatăl dă har. Mijlocitorul făgăduiește împăcarea cu bunăvoința Tatălui. Credeți, pentru că așa este (In. 14, 6; 1 In. 5, 6)! Consimte, pentru că este o virtute. El mijlocește pentru tine dintr-un motiv, altfel ar fi murit în zadar.

Hristos le vorbește celor ce stau încremeniți. Ridicați-vă și alergați la Biserică. În ea se află Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Hristos cade pe grumazul tău pentru a te ridica pe tine, cel împovărat cu păcate, și a te aduce înapoi ca pe unul care s-a întors de la cele pământești către cele cerești. Hristos cade pe grumazul tău pentru a te elibera de jugul robiei și ca să așeze jugul Său cel dulce pe umerii tăi (vezi Mt. 11, 30).

"Lumina Înțelepciunii"

Timpul schimbării

La un bătrân călugăr, a venit într-o zi un tânăr pentru a se spovedi și a-i cere sfat. Din vorbă în vorbă, tânărul îi spuse: - Părinte, sunt destul de rău. Aș vrea să mă schimb, dar nu pot. Îmi pierd ușor răbdarea. Atunci când mă enervez, vorbesc urât și multe altele. Am încercat să mă schimb, dar nu am putut. Totuși, eu sper că după ce voi mai crește, voi putea să mă schimb, nu-i așa?

- Nu - i-a răspuns bătrânul. Vino cu mine! L-a dus pe tânăr în spatele chiliei, unde începea pădurea, și i-a spus: - Vezi acest vlăstar, știi ce este? - Da, părinte, un puiet de brad. - Smulge-l! Tânărul a scos brăduțul imediat.

Mergând mai departe, călugărul s-a oprit lângă un brăduț ceva mai înalt, aproape cât un om. - Acum, scoate-l pe acesta. S-a muncit băiatul cu pomișorul acela, dar cu puțin efort a reușit până la urmă să-l scoată.

Arătându-i un brad ceva mai mare, călugărul i-a mai spus: - Smulge-l acum pe acela.

- Dar e destul de mare, nu pot singur.

- Du-te și mai cheamă pe cineva. Întorcându-se tânărul cu încă doi flăcăi, au tras ce-au tras de pom și, cu multă greutate, au reușit, în sfârșit, să-l scoată.

- Acum scoateți bradul fălnic de acolo.

- Părinte, dar acela este un copac mare și bătrân. Nu am putea niciodată să-l smulgem din rădăcini, chiar de-ani fi și o sută de oameni.

- Acum vezi; fiule? Ai înțeles că și relele apucături din suflet sunt la fel? Orice viciu sau orice neputință pare, la început, inofensivă și fără mare importanță, dar, cu timpul, ea prinde rădăcini, crește și pune stăpânire din ce în ce mai mult pe sufletul tău. Cât este încă mică, o poți scoate și singur. Mai târziu vei avea nevoie de ajutor, dar ferește-te să lași răul să îți se cuibărească adânc în suflet, căci atunci nimeni nu va mai putea să îți-l scoată. Nu amâna niciodată să-ți faci curățenie în suflet și în viață, căci mai târziu, va fi cu mult mai greu.

"Degeaba tăiem crengile păcatului în afara noastră, dacă în noi rămân rădăcinile care vor crește din nou".

Sfântul Grigorie Dialogul

✝ "Lumina Tinerilor" ✝

De ce să citesc o carte?

Am întrebat copiii la una dintre activitățile noastre, care a fost ultima carte citită sau când au citit ultima carte? Mulți au lăsat privirea în jos...ceea ce denotă că nu se citește...trist. Puțini au fost aceia care au răspuns, unu sau doi copii... **De ce ar trebui să citim?** Am să relatez câteva motive pentru care copii/tinerii/lumea ar trebui să citească:

- **îți vin idei citind.** Îți vin idei noi care te pot ajuta în viață, capeți răspunsuri la problemele tale, găsești soluții;
- **îți păstrezi mintea antrenată.** Dacă ar fi să facem doar activitățile care trebuie făcute zi de zi am obosi. O minte obosită moare încetul cu încetul și odată cu ea ne pierdem pofta și dorința de viață;
- **îți lărgești orizontul cunoașterii.** Ar trebui să ne depășim pe noi înșine citind în permanență pentru a cunoaște cât mai multe;
- **găsești un prieten necondiționat în cărți;**
- **te dezvolți în permanență;**
- **afli lucruri noi și utile;**
- **ai acces la scriitori de mare calibru.** Eliade, Eminescu etc. îi găsim și îi regăsim în permanență în filele unei cărți care stă la loc de cinste în biblioteca noastră;
- **îți ocupi timpul cu folos atunci când alții îl pierd.** Ralph Bruksos, autor al cărții "Schimbarea ca oportunitate" spune că "cei care nu sunt atenți cu timpul lor, vor trece prin viață irosind-o";
- **afli aproape totul despre un subiect anume;**
- **cititul te deconectează, te relaxează;**
- **citești o carte pentru ca prea puțini o mai fac.** A face un lucru rar care te și ajută din toate motivele de mai sus și din atâtea altele, îți conferă putere;
- **adaugi un plus vieții și viața te va răsplăti într-o zi.**

Vă recomand o carte minunată, care cu toții trebuie să o citim sau să o recitim, să luăm aminte și să punem în practică "jocul mulțumirii,,. Cartea se numește „Pollyanna” și o avem în biblioteca parohială în două exemplare.

Lucrăm mărtișoare și felicitări

Lucrăm ii tradiționale pentru vânzare

Ora de lectură

Școala Primară Frenciugi

O școală de nota 10!

„Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții.”

Mihai Eminescu

Anotimpurile de Ștefania Pașcalău

Încă din cele mai îndepărtate timpuri
În țara mea există patru anotimpuri
Acestea sunt numite mai cu seamă:
Primăvara, vara, toamna și iarna.

Cine-i mai frumoasă între toate
Și mai deosebită decât primăvara?
Să ne dăruiască doar ea poate
Parfum de flori și ghiocei în toată țara!

Cu zâmbet calm, și-n păr lumină de steluțe,
Pășește printre toporași și panseluțe
Copiii toți aleargă pe câmpii
E zi cu soare și cu bucurii!

Zeița soarelui e vara
Atât de caldă și de primitoare
E vremea-n care-n toată țara
Și găza are ochelari de soare!

Și e adevărată sărbătoare
Cu fructe dulci, căpșuni și cireșele
Excursii și la munte și la mare
O lume liberă sub soare cu umbrele.

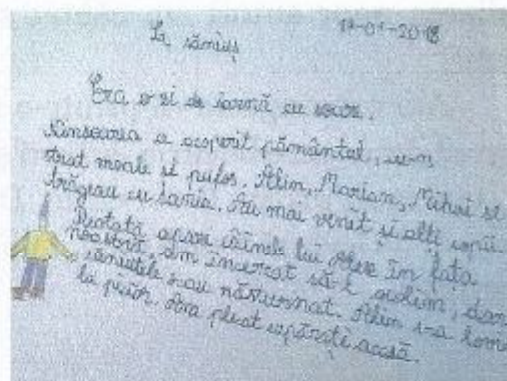
Poartă palton de frunze aurii
Cu un parfum de struguri din vii
Aduce ploi și vânturi reci, uscate
Pășește pe covor de frunze moarte.

Toamna pune-n coșuri de nuiele
Fructe: prune, nuci, struguri și mere
Oamenii muncesc cu spor pe câmpuri
Spre țări calde păsări pleacă-n călduri.

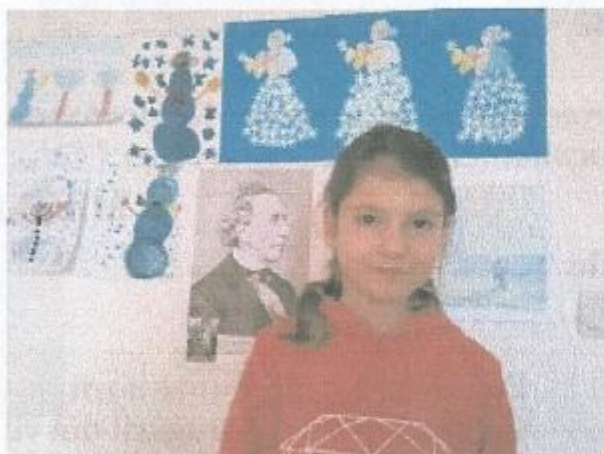
În Palatul de cleștar, în pat de gheață
Doarme o prea-frumoasă, unică Crăiasă
În mantie albă, sclipitoare și pufoasă
Iarna vine la sfârșit de an în țara noastră.

În pădure animalele și-au pregătit culcuș
Zâna Zăpezii e atât de friguroasă!
Dar singurii care nu au stare în casă
Sunt copiii ce-au ieșit cu sania la derdeluș.

Așa trece un an în țara mea
Cu vreme și mai bună și mai rea
Cu primăvara blândă, vara călduroasă,
Toamna cu vânturi și iarna friguroasă.

Poveștile îmbogățesc viața afectivă a copilului, prin intermediul acestora copilul ajungând să trăiască alături de personaje, din punct de vedere afectiv, experiențele la care acestea sunt supuse și să învețe să își exprime propria stare

emoțională în funcție de contextul și desfășurarea povestirii. Copiii pun întrebări părinților, se bucură pentru victoria personajului cu care se identifică, devin triști sau îngrijorați atunci când personajul respectiv se află în dificultate și învață să își definească propriile emoții în raport cu anumite situații de viață. Tot în acest context, copilul învață să își definească emoțiile pozitive în raport cu cele negative și dezvoltă anumite comportamente de tip social.

Pentru ca apropierea de carte să devină o deprindere zilnică, iar plăcerea de a citi - o necesitate dorită și trăită, e potrivit ca și familia să se implice activ în apropierea copilului de miracolul cărții, încă înainte de învățarea alfabetului. Familia constituie primul mediu de viață socială și culturală, iar prin valorile pe care le transmite copilului, asigură premisele dezvoltării intelectuale, morale și estetice ale acestuia.

Mai presus de orice, copiilor le place să li se citească cu voce tare. Este un moment special pentru ei, când se simt aproape de părinți și iubiți de aceștia. Luați în considerare preferințele lor și oferiți-le

câteva momente de lectură cu voce tare din aceste cărți.

În clasa I un rol important îl are conversația problematizată, care menține vie relația dascăl- elev. După studierea textelor din abecedar, pe care le-am analizat și comentat în mod amănunțit am recomandat lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora s-au purtat discuții.

Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum și a bibliotecii personale. Prima se compune din cărți aduse de copii și învățător.

La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori am căutat să îi stimulez pe elevi să citească și alte opere scrise de aceștia.

Am convingerea că printr-o strânsă colaborare între școală și familie, micii școlari vor reuși să descopere bucuria lecturii și să aleagă din fiecare text citit ceea ce este esențial și util. Azi, mai mult privim decât citim. Deși citim mult, prea mult poate, pe ecranele monitoarelor, acest soi de lectură e mai mult o plimbare a privirii peste literele electronice pentru a le capta informația.

Profesor pentru învățământul primar,

SĂVUC DOREL